अन्तरुर्वी। स्वाहुतं विश्वतः प्रत्यञ्चम्। मेधाकारं विदथस्य प्रसाधनम्। अग्निꣳ होतारं परिभूतमं मतिम्। त्वामभिस्य हविषः समानमित्। त्वां महो वृणते नरो नान्यं त्वत्। मनुष्वत्वानि धीमहि। मनुष्वत्समिधीमहि। अग्ने मनुष्वदङ्गिरः ॥ ३ ॥

देवान् देवाय ते यज। अग्निर्हि वाजिनं विशे। ददाति विश्वचर्षणिः। अग्नीराये स्वाभुवम्। स प्रीतो याति वार्य्यम्। इषꣳ स्तोतृभ्य आभर। पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्याम्। पृष्टो विश्वा ओषधीराविवेश। वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः। स नो दिवा सरिषः पातु नक्तम् ॥ ४ ॥

असीषदन् यविष्ठमङ्गिरो नक्तम्॥ अनु० ६ ॥

सप्तमोऽनुवाकः ।

अयं वा वयः पवते। सोऽग्निर्नाचिकेतः। स यत्प्राङ् पवते। तदस्य शिरः। अथ यद्दक्षिणा। स दक्षिणः पक्षः। अथ यत्प्रत्यक्। तत्पुच्छम्। यदुदङ्। स उत्तरः पक्षः ॥ १ ॥

अथ यत्संवाति। तदस्य समञ्चनञ्च प्रसारणञ्च।